

NOTAT

vedrørende hørings svar til udkast til ny bekendtgørelse om deponeringsanlæg (deponeringsbekendtgørelsen) og ny bekendtgørelse om uddannelse af driftsledere og personale beskæftiget på deponeringsanlæg (uddannelsesbekendtgørelsen)

Bekendtgørelsesudkastene blev i udkast sendt i ekstern høring med e-mail af 13. maj 2011 med frist for afgivelse af hørings svar den 3. juni 2011. Bekendtgørelsesudkastene blev sendt i høring hos en bred kreds, jf. høringslisten.

Miljøstyrelsen holdt derudover et høringsmøde om udkastene den 26. maj 2011.

Miljøstyrelsen har modtaget i alt 19 hørings svar, hvoraf 7 myndigheder og organisationer m.v. oplyser, at man ikke har bemærkninger til bekendtgørelsesudkastene.

Følgende høringsparter har fremsendt bemærkninger til bekendtgørelsesudkastene:

Advokatrådet, affald danmark, DAKOFA, Dansk Industri, Danske Havne, DHI, Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, Foreningen af Lystbådehavne I Danmark, Gips Recycling Danmark A/S, KL, RenoSam og Undervisningsministeriet.

Følgende høringsparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til bekendtgørelsesudkastene:

Beskæftigelsesministeriet/Arbejdstilsynet, Dansk Fjernvarme, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Rigsrevisionen.

Høring

I det følgende gennemgås de væsentligste hørings svar, grupperet under de nedenstående overskrifter. Miljøstyrelsens kommentarer hertil er anført i kursiv. Det skal bemærkes, at hørings svarene kun er gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte hørings svar.

De væsentligste hovedpunkter i hørings svarene er:

1. Definitioner
2. Tidsfrister for myndighedsbehandling
3. Ansvarssubjekt
4. § 5, stk. 6, om ejerskab
5. § 9, stk. 4, om sikkerhedsstillelse
6. § 14, stk. 7, vedrørende dispensation til deponering af blandet affald
7. § 22 om afspærring

8. Overgangsbestemmelser
9. Bilag 1, reference til § 4
10. Bilag 2, tabel 2.3 om grundvandskvalitetskrav
11. Bilag 2, pkt. 3.4.2.2 om miljøkonsekvensvurdering
12. Bilag 2, pkt. 5 om meteorologiske data
13. Bilag 2, pkt. 9 om topografi
14. Bilag 2, pkt. 13 om nedlukning/slutafdækning
15. Bilag 2, pkt. 13.4 om afdækning med kategori 1-jord
16. Bilag 2, pkt. 15 om årsrapportering
17. Bilag 3, pkt. 2.2 og pkt. 2.3 om udvaskningstestning
18. Bilag 3, pkt. 6 om karakteriseringstestning af mineralsk affald
19. Bilag 3, pkt. 6.6 om deponering af farligt affald på enheder for mineralsk affald
20. Bilag 3, pkt. 6.3 om deponering af gipsaffald
21. Bilag 3, pkt. 6.4 om deponering af asbestaffald
22. Bilag 3, pkt. 7.2 m.v. om deponering af PCB-holdigt affald
23. Bilag 3, prøvetagning
24. Bilag 7, PCB-affald
25. Uddannelsesbekendtgørelsen

Ad 1. Definitioner

Affaldsproducent

affald danmark, DAKOFA og RenoSam opfordrer til, at begrebet affaldsproducent defineres ens i deponeringsbekendtgørelsen og affaldsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 224 af 7. marts 2011 om affald).

Deponeringsanlæg

DAKOFA foreslår, at anvende begrebet "godkendelsespligtig virksomhed" i stedet for "lokalitet", fordi lokalitet efter **DAKOFA** opfattelse refererer til en geografisk placering og i øvrigt ikke synes sammenligneligt med begrebet deponeringsanlæg.

Miljøministeriets bemærkninger

Affaldsproducent

Miljøministeriet er enig og har tilrettet definitionen i overensstemmelse hermed.

Deponeringsanlæg

Miljøministeriet har som noget nyt valgt at anvende begrebet lokalitet i stedet for som hidtil at anvende begrebet deponeringsanlæg. Dette er valgt netop for at tydeliggøre, at der er tale om en geografisk lokalitet, som under visse forudsætninger kan blive til et deponeringsanlæg.

Miljøministeriet vurderer desuden efter en grundig gennemgang af en række øvrige sprogversioner af deponeringsdirektivet, at begrebet lokalitet er bedre foreneligt med direktivteksten. Begrebet lokalitet er valgt, fordi det er det ord, der i dansk miljøret bedst beskriver "et sted".

Ad 2. Tidsfrister for myndighedsbehandling

affald danmark mener, at deponeringsanlæggene har for kort tid til at vurdere de grundlæggende karakteriseringer og udvaskningstest. **affald danmark** mener endvidere, at der bør fastsættes tidsfrister for tilsynsmyndighedens afgørelser om optagelse af en affaldstype på en positivliste og fastsættelse af program for overensstemmelsestestning.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet skal hertil bemærke, at fristen på 1 uge er opretholdt i den nye bekendtgørelse, fordi der fortsat er behov for en hurtig vurdering af, om affaldet kan modtages på deponeringsanlægget. Dette skal ses i sammenhæng med, at der i den vurdering, deponeringsanlægget skal foretage, ikke indgår egentlig tidskrævende sagsbehandling, men alene en konstatering af, om affaldstypen er optaget på anlæggets positivliste, og om affaldet overholder de anlægsspecifikke grænseværdier.

I modsætning hertil skal tilsynsmyndigheden foretage en egentlig sagsbehandling, hvis deponeringsanlægget kan konstatere, at affaldet ikke tilhører en affaldstype, som er optaget på anlæggets positivliste og hvis anlægget ønsker at modtage affaldstypen. I disse tilfælde skal tilsynsmyndigheden træffe afgørelse om, hvorvidt affaldstypen kan optages på deponeringsanlæggets positivliste, hvilket i så fald skal ske gennem en vilkårsændring. I disse tilfælde er der med andre ord tale om tidskrævende sagsbehandling, som der efter Miljøministeriets vurdering ikke kan fastsættes faste tidsfrister for.

Ad. 3. Ansvarssubjekt

Det er **Advokatrådets** opfattelse, at der i deponeringsbekendtgørelsen og generelt i reguleringen af godkendelsespligtige virksomheder kan være tvivl om det rette ansvarssubjekt, fordi der anvendes forskellig terminologi i reguleringen.

Miljøministeriets bemærkninger

I deponeringsbekendtgørelsen har ministeriet valgt, at ansvarssubjektet er den, der er ansvarlig for deponeringsanlægget. Den terminologi anvendes konsekvent i bekendtgørelsen. Miljøministeriet er dog enig i, at der bør anvendes en ensartet terminologi i reguleringen, og ministeriet vil derfor inddrage **Advokatrådets** bemærkninger i det fremtidige arbejde med reglerne om godkendelsespligtige virksomheder og deponeringsanlæg.

Ad. 4. § 5, stk. 6, om ejerskab

Danske Havne peger på, at ikke alle spulefelter er offentligt ejet, som det forudsættes i bekendtgørelsens § 5, stk. 6.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet skal bemærke, at kravet om, at et deponeringsanlæg skal være ejet af en offentlig myndighed, fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 50, som siger, at nye anlæg for deponering af affald kun må ejes af offentlige myndigheder. Som offentlige myndigheder betragtes ikke virksomheder organiseret i selskabsform, som fx A/S'er. Reglen i miljøbeskyttelseslovens § 50 har været gældende siden 1. januar 1992. I det omfang der findes deponeringsanlæg for havbundsmaterialer, som ikke er ejet af offentlige myndigheder, må disse efter de gældende regler derfor kun modtage affald fra andre havne, hvis anlægget er etableret før 1. januar 1992. Anlæg etableret efter denne dato kan dog få en dispensation til at modtage affald fra havnen selv (men altså ikke fra andre havne) efter miljøbeskyttelseslovens § 50, stk. 3.

Ad. 5. § 9 stk. 4, om sikkerhedsstillelse

Det er **Danske Havnes** opfattelse, at myndigheden skal godkende pant i fast ejendom, hvis værdien af spulefeltet er tilstrækkelig.

Miljøministeriets bemærkninger

Det fremgår af deponeringsbekendtgørelsens § 12, stk. 1, hvilke sikkerhedsstillelserformer godkendelsesmyndigheden skal godkende, mens det af § 12, stk. 3, fremgår, hvilke sikkerhedsstillelserformer godkendelsesmyndigheden kan godkende, herunder stillelse af pant i fast ejendom. Det betyder, at godkendelsesmyndigheden kan godkende pant i fast ejendom, hvis myndigheden vurderer, at pantet er betryggende.

Det er Miljøministeriets vurdering, at det har formodningen for sig, at deponeringsanlæg, hvor der alene stilles begrænsede krav til nedlukning og efterbehandling med begrænsede omkostninger til følge, vil kunne stille en sikkerhed med en tilstrækkelig størrelse ved at stille arealet til sikkerhed. Arealet stilles til sikkerhed ved at tinglyse en pantstiftende servitut om kravene på arealet. Dette forudsætter således, at arealet er udmatrikuleret, således at det kan være genstand for en pantsætning. Det forudsætter desuden, at deponeringsanlægget er et areal, som havnen selv erhverver. Endelig forudsætter det, at arealet helt fra tidspunktet, hvor deponeringen påbegyndes, har en værdi, som er tilstrækkelig som sikkerhed. Om værdien af arealet også i det konkrete tilfælde kan udgøre en tilstrækkelig sikkerhedsstillelse kan afgøres ved at indhente en ejendomsmæglervurdering af værdien af arealet. Miljøministeriet vurderer, at godkendelsesmyndigheden bør kræve, at vurderingen foretages af en ejendomsmægler udpeget af Dansk Ejendomsmæglerforening.

Ad. 6. § 14, stk. 7, vedrørende dispensation til deponering af blandet affald

RenoSam tilkendegiver glæde over, at der lægges op til, at tilsynsmyndigheden – på baggrund af en konkret vurdering – kan dispensere fra forbuddet om, at det ikke er tilladt at deponere blandet affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg og ikke-kystnære deponeringsenheder for blandet affald efter den 1. april 2020. Samtidig efterlyser **RenoSam** klare retningslinjer for, hvad der skal indgå i den konkrete vurdering, der er en forudsætning for opnå en evtuel dispensation.

I lighed med **RenoSam** er **Dansk Industri** enig i, at der – for bestående deponeringsanlæg – gives adgang til at dispensere for forbuddet mod deponering af blandet affald, men udtrykker samtidig bekymring for, om der med ændringen sikres en ensartet administration af dispensationsadgangen.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet har taget bemærkningerne til efterretning, og vil i forbindelse med Fase 2-revisionen af deponeringsbekendtgørelsen vurdere, om der er behov for at udarbejde en vejledende udtalelse.

Ad. 7. § 22 om afspærring

Men henvisning til dels den geografiske udstrækning og beliggenhed af deponeringsanlæg for havbundsmaterialer dels anlæggenes karakter samt risici forbundet med driften af anlægget mener **Danske Havne**, at kravet om, at der ikke må være fri adgang til et deponeringsanlæg, er absurd. Tilsvarende gælder kravet om, at et deponeringsanlæg skal være aflåst uden for åbningstiden.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er ikke enig i **Danske Havnes** kritik af kravene i § 22. De pågældende krav er en direkte følge af EU's deponeringsdirektiv, hvor der i direktivets bilag 1, pkt. 7, er angivet følgende:

- "Deponeringsanlæg skal sikres således, at der ikke er fri adgang til anlægget." hhv.
- "Portene til anlægget skal holdes aflåst uden for anlæggets åbningstid."

Det kan i denne forbindelse oplyses, at deponeringsdirektivet efter Miljøministeriets vurdering ikke åbner op for eventuelle lempelser af ovennævnte krav.

Ad. 8. Overgangsbestemmelser

DAKOFA bemærker, at overgangsbestemmelserne kan skabe usikkerhed om gældende ret.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er enig med **DAKOFA** i, at udkastets forslag til overgangsbestemmelser bør præciseres. Ministeriet har derfor indsat et stk. 3 i § 32, hvor det tydeliggøres, at §§ 10-13 og bilag 3 i 2009-bekendtgørelsen fortsat finder anvendelse på fastsættelse af vilkår om sikkerhedsstillelse efter reglerne i § 14 og på klassificering i anlægsklasser og indsendelse af oplysninger og dokumentation efter reglerne i 2009-bekendtgørelsens §§ 4-6.

Miljøministeriet skal i øvrigt bemærke, at opretholdelsen af bestemmelserne i 2001- og 2009-bekendtgørelserne udelukkende er nødvendige for at sikre, at alle afgørelser om indsendelse af overgangsplaner og klassificering kan endeligt afsluttes.

Ad. 9. Bilag 1 vedrørende reference til § 4

Eftersom referencen til § 4 i den nugældende deponeringsbekendtgørelse er unødigt (og måske ligefrem vildledende....) foreslår **DAKOFA**, at referencen til § 4 i bilag 1 slettes.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er enig, og referencen er slettet.

Ad. 10. Bilag 2, tabel 2.3 om grundvandskvalitetskrav

RenoSam har gjort opmærksom på, at der for PAH mangler en henvisning til fodnote 3.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er enig og har tilrettet bekendtgørelsen i overensstemmelse hermed.

Ad. 11. Bilag 2, pkt. 3.4.2.2 om miljøkonsekvensvurdering

Foreningen af Lystbådehavne i Danmark (FLID) påpeger, at undersøgelser har dokumenteret, at udsivningen af forurenende stoffer fra kystnære spulefelter til overfladevand er meget beskeden, hvilket, **FLID** mener, bør afspejles i bekendtgørelsens krav til blandt andet indretning og til omfanget af miljøkonsekvensvurderingen.

Danske Havne og **DAKOFA** ønsker at få præciseret, om udledningen til et marint overfladeområde skal beregnes som en punktkilde eller flere punktkilder.

Miljøministeriets bemærkninger

For de bestående danske deponeringsanlæg for havbundsmaterialer (de såkaldte spulefelter) ses en stor variation i dels anlægsstørrelse, opbygning, placering samt fortyndingsforholdene i de marine vandområder. Det betyder, at udsivninger eller udledninger fra spulefelterne kan have vidt forskellige miljømæssig effekt. Til at vurdere denne effekt, har Miljøstyrelsen udarbejdet en vejledende udtalelse (Vejledende udtalelse til brug for gennemførelse af en

miljøkonsekvensvurdering for et bestående deponeringsanlæg for havbundssedimenter (spulefelter etc.)). Principperne i vejledningen vil også kunne anvendes for nye deponeringsanlæg. Vejledningen præciserer, at udsivningen eller udledningen som udgangspunkt skal samles i ét punkt, men at der er mulighed for at distribuere udledningen ud på flere punkter. Denne præcisering føres over i bekendtgørelsen.

Ad. 12. Bilag 2, pkt. 5 om meteorologiske forhold

DAKOFA opfordrer til at fjerne sætningen ”.....om der forekommer støv-/støj/-lugtgener etc.” med den begrundelse, at indsamlingen af meteorologisk data ikke er væsentligt i forhold til at vurdere, om der forekommer gener.

DAKOFA er ikke enig i konsekvent at fritage de deponeringsanlæg, der ud fra en miljøkonsekvensvurdering har opnået yderligere reducerede krav, fra at skulle indsamle meteorologiske data, som det fremgår under bilag 2, punkt 5.2. I stedet foreslår **DAKOFA**, at de *kan undtages*. **DAKOFA** påpeger, at for de anlæg, som ikke har indadrettet grundvandstryk, vil det have betydning at anvende meteorologiske data i forbindelse med gennemførelsen af en vandbalance og af den vej fremkomme med et estimat på den samlede perkolatmængde, der udledes fra anlægget.

Miljøministeriets bemærkninger

*Miljøministeriet er enig i **DAKOFAs** opfordring og har tilrettet bekendtgørelsen i overensstemmelse hermed.*

*Miljøministeriet skal til **DAKOFAs** øvrige betragtninger bemærke, at der i forbindelse med gennemførelsen af den nævnte miljøkonsekvensvurdering blandt andet indgår meteorologiske data i beregningen af estimatet på den mængde forurenende stof, som potentielt kan sive ud fra deponeringsanlægget til et vandområde eller et grundvandsmagasin. En miljøkonsekvensvurdering tager udgangspunkt i forsigtighedsprincippet, hvilket vil sige, at der anvendes data, der er på den sikre side således, at resultatet af miljøkonsekvensvurderingen bliver en overestimering af forureningsrisikoen. Miljøministeriet finder det derfor ikke relevant at indsamle meteorologiske data for at kunne verificere miljøkonsekvensvurderingens estimat for mængden af udledte forureningsstoffer.*

Ad. 13. Deponeringsanlæggets topografi (data om det deponerede affald)

DAKOFA påpeger, at termen topografi alene dækker højdemæssige forhold og foreslår det ændret til det deponerede affalds struktur og sammensætning. **DAKOFA** mener ikke, at det er gavnligt at der under punktet 9 angives retningslinjer for hvad der skal gøres hvis slutafdækningen ikke opfyldes, da det fremgår under kravene til slutafdækningen. **DAKOFA** gør samtidig opmærksom på, at bekendtgørelsen afviger fra deponeringsdirektivets krav om en årlig sætningsmåling i driftsperioden.

Miljøministeriets bemærkninger

Med ”Deponeringsanlæggets topografi” skal forstås en beskrivelse af deponeringsanlæggets overfladeforhold, hvilket netop er det der er i fokus. Punktet skal overordnet sikre, at der i efterbehandlingsperioden sker den nødvendige overvågning og vedligeholdelse af overfladeforholdene, sådan at der ikke sker en negativ virkning på miljøet. Det er Miljøministeriets vurdering, at punktet er i overensstemmelse med Direktivet og Rådsbeslutningen.

Ad. 14. Bilag 2, pkt. 13 om nedlukning/slutafdækning

DAKOFA er overordnet enig i Miljøministeriets forslag, men ønsker at få præciseret og tydeliggjort dele af teksten. **DAKOFA** har fremsendt en række forslag til præciseringer.

RenoSam bemærker, at tabel 2.6's krav til slutafdækning er ens for henholdsvis følsom og ikke-følsom arealanvendelse.

DHI gør opmærksom på, at der i forbindelse med fastsættelse af kriterierne for modtagelse af affald på deponeringsanlæg, er antaget konstant infiltration gennem både affaldet og slutafdækningen. **DHI** opfordrer til, at det bør fremgå af kravene til slutafdækningen.

Miljøministeriets bemærkninger

*Miljøministeriet har taget høringssvarene fra **DAKOFA**, **RenoSam** og **DHI** til efterretning og har tilrettet bekendtgørelsen i overensstemmelse hermed.*

Ad. 15. Bilag 2, pkt. 13.4 om afdækning med kategori 1-jord

affald danmark gør opmærksom på en problemstilling vedrørende anvendelse af kategori 1-jord til afdækning af et deponeringsanlæg. Problemet er ifølge **affald danmark** en konsekvens af, at der ikke er fastsat grænseværdier for bl.a. nikkel og kulbrinter i kategori 1-jord, og som følge heraf har der været sager, hvor den kompetente myndighed har afvist anvendelse af jord, uanset at jorden overholder kvalitetskravene i henhold til Miljøstyrelsens "liste over kvalitetskriterier i relation til forurenede jord og kvalitetskriterier for drikkevand"; men hvor jorden samtidigt har et "naturligt" indhold af nikkel og kulbrinter. Set i lyset heraf foreslår **affald danmark**, at Miljøstyrelsen overvejer, om det ikke vil være formålstjenligt, at der i deponeringsbekendtgørelsen for så vidt angår andre stoffer (end dem der indgår i Miljøstyrelsens liste) åbnes op for, at den kompetente myndighed – efter et konkret skøn – kan fastsætte konkrete grænseværdier for de pågældende stoffer bl.a. under hensyntagen til den fremtidige arealanvendelse.

Miljøministeriets bemærkninger

*Miljøministeriet har taget **affald danmark's** forslag til efterretning og vil i forbindelse med Fase 2-revisionen af deponeringsbekendtgørelsen vurdere, om det vil være formålstjenligt at åbne op for, at den kompetente myndighed kan fastsætte grænseværdier for andre stoffer end dem, der allerede er fastsat kvalitetskriterier for.*

Ad. 16. Bilag 2, pkt. 15 om årsrapportering

DAKOFA mener ikke, at der er behov for under de enkelte punkter at indskrive krav om vurderinger, da det fremgår som et generelt krav nederst i punktet. **DAKOFA** gør samtidig opmærksom på, at listen med punkter til årsrapporten alene er relevant, hvis der er fastsat vilkår om punktet i miljøgodkendelsen.

Miljøministeriets bemærkninger

*Miljøministeriet er enig med **DAKOFA** og har tilrettet bekendtgørelsen i overensstemmelse hermed.*

Ad 17. Bilag 3, pkt. 2.2 og pkt. 2.3 om udvaskningstestning

DHI foreslår, at punkt 2.2, litra 5 også skal omhandle mineralsk affald, når det deponeres sammen med farligt affald. **DAKOFA** påpeger manglende henvisning under punkt 2.3 til punkt 2.2, litra 5.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er enig med **DHI** og **DAKOFA**, og har tilrettet bekendtgørelsen i overensstemmelse hermed.

Ad. 18. Bilag 3, pkt. 6 om karakteriseringstestning af mineralsk affald

Mens **affald danmark** og **Dansk Industri** bifalder, at deponeringsbekendtgørelsen ikke længere indeholder krav til karakteriseringstestning af mineralsk affald, tilkendegiver **RenoSam** og **DHI**, at de er uforstående overfor, at kravet er taget ud.

Eftersom det bl.a. er uklart, hvorfor kravet om karakteriseringstestning af mineralsk affald er opgivet, er det **KL's** holdning, at kravet om karakteriseringstestning af mineralsk affald bør fastholdes.

RenoSam opfordrer Miljøstyrelsen til at tilvejebringe et fyldestgørende grundlag for så vidt angår dokumentation vedrørende udvaskning af typiske danske affaldstyper med henblik på at sikre, at bekendtgørelsens krav om karakteriseringstestning af mineralsk affald atter vil være gældende i Danmark.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet har taget bemærkningerne til efterretning og vil inddrage disse i forbindelse med arbejdet med Fase 2-revisionen af deponeringsbekendtgørelsen.

Ad. 19. Bilag 3, pkt. 6.6 vedrørende deponering af farligt affald på enheder for mineralsk affald

DHI foreslår, at punkt 2.2, litra 5 også skal omhandle mineralsk affald, når det deponeres sammen med farligt affald. **DHI** gør samtidig opmærksom på, at det under punkt 6.6 fejlagtigt fremgår, at der er grænseværdier til det mineralske affald. **DAKOFA** påpeger manglende henvisning under punkt 2.3 til punkt 2.2, litra 5.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er enig i bemærkningerne fra **DHI** og **DAKOFA** og har tilrettet bekendtgørelsen i overensstemmelse hermed.

Ad. 20. Bilag 3, pkt. 6.3 om deponering af gipsaffald

affald danmark bemærker, at der i høringsudkastet er lagt op til en ændring, der specificerer, at gipsaffald kan optages på en positivliste for et deponeringsanlæg for mineralsk affald (og dermed ændret i forhold til den gældende deponeringsbekendtgørelse, hvoraf det fremgår, at gipsaffald alene må optages på en positivliste for mineralsk affald). Betyder dette implicit, at gipsaffald nu kan optages på positivlister for fx enheder til blandet affald?

Gips Recycling henviser til, at der med indholdet i det foreliggende høringsudkast ikke længere vil være krav/grænseværdier ved deponering af gipsaffald i Danmark, hvilket ifølge **Gips Recycling** er i modstrid med EU-lovgivningen, jf. afsnittene 2.2.2 og 2.3.1 i EU-Rådsbeslutningen (2003/33/EF). Herudover henviser **Gips Recycling** til, at en generel tilladelse til at deponere gipsaffald på deponeringsenheder for mineralsk affald ikke vil være i overensstemmelse med kravet om et TOC-indhold i affaldet på maksimalt 5 %, da gipsaffald ifølge **Gips Recycling** ofte har et TOC-indhold over 5 %.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet er enig med **affald danmark** i, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende "kan" i stedet for "må alene". I bekendtgørelsen anvendes derfor "må kun" i stedet for "må alene".

Endvidere er Miljøministeriet enig med **Gips Recycling** i, at EU-lovgivningens krav vedrørende deponering af gipsaffald skal fremgå af deponeringsbekendtgørelsen, og har tilrettet bekendtgørelsen i overensstemmelse hermed.

Ad. 21. Bilag 3, pkt. 6.4 om deponering af asbestaffald

Dansk Industri, affald danmark, KL og RenoSam bifalder alle, at der lægges op til, at det fremover vil være muligt at deponere asbestaffald i en særskilt celle på deponeringsenheder for blandet affald.

RenoSam mener ikke, at asbestaffald udgør nogen fare for udvaskning, og som følge heraf opfordrer **RenoSam** Miljøstyrelsen til at præcisere, hvad der menes med "en særskilt celle eller enhed".

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet har taget bemærkningerne til efterretning, og vil i forbindelse med Fase 2-revisionen af deponeringsbekendtgørelsen vurdere, om der er behov for en præcisering i bekendtgørelsen eller eventuel udarbejdelse af en vejledende udtalelse.

Ad. 22. Bilag 3, pkt. 7.2 om deponering af PCB-holdigt affald

affald danmark bifalder, at reglerne for deponering af PCB-holdigt affald er præciseret, men efterlyser samtidigt, at Miljøstyrelsen udarbejder en vejledende udtalelse, hvoraf det fremgår, at det – uanset at bekendtgørelsens testkrav for så vidt angår PCB-indholdet i mineralsk, blandet og farligt affald nu er slettet – vil være relevant at analysere for PCB-indholdet i de pågældende affaldstyper.

RenoSam er af den opfattelse, at de ikke kan se nogen mening i at fjerne kravet for indhold af PCB i farligt affald, ligesom de har vanskeligt ved at gennemskue, om deponeringseget mineralsk affald med et PCB-indhold på under 50 mg/kg kan tillades deponeret på deponeringsenheder for både mineralsk og blandet affald.

DAKOFA påpeger, at teksten i bilag 3, afsnit 6.6 er uklar, mens **KL** tilkendegiver, at foreningen har svært ved at se årsagen til ændringerne.

Miljøministeriets bemærkninger

Hvad angår krav til analyse af PCB henviser Miljøministeriet til, at der ifølge EU-lovgivningen på deponeringsområdet alene er fastsat krav om analyse af PCB ved deponering af inert affald. Miljøministeriet henviser endvidere til regeringens "Handlingsplan for håndtering af PCB i bygninger" fra Maj 2011, som indeholder 19 initiativer vedr. håndtering af PCB-holdigt affald.

For så vidt angår årsagen til, at grænseværdien for PCB på 50 mg/kg i farligt affald er slettet, kan det oplyses, at dette dels skyldes, at den pågældende grænseværdi er sammenfaldende med grænseværdien for, hvornår PCB-holdigt affald er farligt affald dels er begrundet i, at PCB-holdigt farligt affald i henhold til POP-forordningen skal destrueres, og at det som en konsekvens heraf ikke er tilladt at deponere farligt PCB-holdigt affald på et deponeringsanlæg for farligt affald.

Ad. 23. Bilag 6 om prøvetagning

I høringssvaret giver **Danske Havne** udtryk for, at der ikke er nogle danske virksomheder, der er akkrediteret til at foretage prøvetagning af havbundsmaterialer. Som en konsekvens heraf mener **Danske Havne**, at havnene selv skal have lov til at foretage prøvetagningen, når der er behov herfor.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet har taget oplysningen fra Danske Havne om, at der ikke p.t. er danske virksomheder, der er akkrediteret til at foretage prøvetagning af havbundsmaterialer til efterretning.

*Ministeriet er dog ikke enig med **Danske Havne** i, at havnene selv skal have lov til at foretage prøvetagning af havbundsmaterialer, og henviser i denne forbindelse til, at prøvetagning af havbundsmaterialer også kan foretages af personer, som er personcertificeret i henhold til DS/EN ISO/IEC 17024, jf. § 19 i høringsudkastet.*

Ad. 24. Bilag 7, testning af PCB-affald

DHI henviser til, at afsnittet i bilag 7, pkt. 3.5 "Udvaskningstest" vedrørende testning af havbundssediment ikke længere er relevant, da bekendtgørelsen ikke længere indeholder krav om karakteriseringstestning af mineralsk affald.

DAKOFA henviser til, at anvendelsen af formuleringen "i udgangspunktet" kan give usikkerhed om, hvorvidt der skal (eller evt. ikke skal....) multipliceres med en faktor 5.

Miljøministeriets bemærkninger

*Miljøministeriet er enig med **DHI**, og har tilrettet bekendtgørelsen i overensstemmelse hermed.*

*For så vidt angår bemærkningerne fra **DAKOFA** henviser Miljøministeriet til Miljøstyrelsens vejledende udtalelse nr. 1/2011 om håndtering af PCB-holdigt bygge- og anlægsaffald, som er tilgængelig på Miljøstyrelsens hjemmeside.*

Ad. 25. Uddannelsesbekendtgørelsen

Danske Havne peger på, at mange af de færdigheder, som skal erhverves ved opnåelse af A-bevis, ikke er relevante for spulefelter og opfordrer til, at der skabes rammer for et kursus særligt rettet mod personer med tilknytning til spulefelter.

Danske Havne noterer sig endvidere, at der intet vil være til hinder for, at en person på vegne af flere spulefelter/havne opfylder uddannelseskravet.

Undervisningsministeriet har foreslået en række præciseringer af teksten og bemærker, at AMU-uddannelserne hører under Undervisningsministeriet og ikke Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Miljøministeriets bemærkninger

*Miljøministeriet har noteret sig **Danske Havnes** ønske om et kursus særligt rettet mod personer med tilknytning til spulefelter. Miljøministeriet vurderer dog ikke, at det er hensigtsmæssigt at tilrettelægge kursusforløb for særlige grupper af ansatte på forskellige typer af deponeringsanlæg. De nuværende kursusforløb indeholder de overordnede rammer for driften af et deponeringsanlæg*

generelt, og det vil derfor være unødigt ressourcekrævende at have flere sideløbende forløb, ligesom det vurderes at være en fordel for de pågældende medarbejdere at have deltaget i en "bred" uddannelse.

Miljøministeriet er enig med **Danske Havne** i, at deponeringsbekendtgørelsen ikke indeholder regler, der forhindrer, at en person på vegne af flere deponeringsanlæg opfylder uddannelseskravet. Ministeriet skal dog henlede opmærksomheden på, at det følger af bekendtgørelsen, at deponeringsanlæggets driftsleder som hovedregel skal være fysisk til stede i anlæggets åbningstid. Ministeriet vurderer derfor ikke, at en person kan varetage driftslederrollen for flere anlæg, hvis disse anlæg foretager oprensning samtidigt og dermed har sammenfaldende åbningstider.

For så vidt angår **Undervisningsministeriets** forslag til præciseringer, har Miljøministeriet tilrettet uddannelsesbekendtgørelsen således, at det klart fremgår, at uddannelserne hører under Undervisningsministeriet og ikke Arbejdsmarkedsstyrelsen, og at der ikke refereres særligt til AMU-centre, men generelt til uddannelsesinstitutioner udpeget af Undervisningsministeriet.